

ŽELEZNORUDSKÝ zpravodaj

Červen 2021

měsíčník / zdarma

XXI. ročník

www.zeleznaruda.cz

foto: Mirka Frenzlová,
Špičácké sedlo

ÚVODNÍ SLOVO

Milí sousedé,

rok 2021 se brzy přehoupne do své druhé poloviny, dětem začnou letní prázdniny a naplno se rozjede letní sezóna. Nejen pro oblast Železnorudska bude díky rozvolňování jiná než ta zimní, kdy byly uzavřené veškeré ubytovací a další služby, restaurace, cukrárny a bary. Železná Ruda se tak na dlouhé měsíce stala tak trochu městem duchů, uzavřenou enklávou, kde bylo možné potkat jen pár místních. Pocity procházet ve večerních hodinách jindy živé a podnikatelsky prosperující horské středisko byly až mrazivé. Protiepidemická opatření se naštěstí postupně rozvolňují, rychle stoupá počet proočkovaných obyvatel a život se navrácí k normálu. Podnikatelé mohou už nějakou dobu postupně provozovat své pozastavené aktivity a těšit se na své zákazníky. Jsme velmi rádi, že tomu tak je a všichni jim to přejme, protože jejich situace byla celé měsíce mimořádně těžká a existenčně složitá. Na druhou stranu jsme tu my jako zástupci města, které bude muset stejně jako každý rok nápor návštěvníků zvládnout. Musíme být připraveni na řešení, ale především umět předcházet případným problémům. V zimě jsme totiž byli svědky mnoha nepříjemných situací, kdy neukáznění návštěvníci nebyli ochotni respektovat nejen vládní nařízení v boji s pandemií, ale i obecná pravidla pro pohyb a pobyt v přírodě, resp. v oblastech označených jako zóny národního parku nebo přírodní rezervace. Takové návštěvníky nemůžeme vítat s otevřenou náručí. Jejich chování je v rozporu s naším přesvědčením, že horské středisko je sice na turistickém ruchu zčásti závislé, má ale také své stálé obyvatele, kterým chceme umožnit tu normálně žít, pracovat, i aktivně odpočívat. Věříme tedy, že se Železnorudsko v letošní letní sezóně rozhodnou navštívit slušní, jak stálí, tak i noví turisté, putující za krásami nezníčené přírody, pohodovou atmosférou a vstřícností místních podnikatelů, kteří se na ně už určitě těší stejně jako my. A na nás je snažit se maximálně podpořit oboustrannou náklonost mezi nimi a místními obyvateli.

Investice

Při kontrole a vymáhání dodržování pravidel nám pomůže nový kamerový systém, který se začne v nejbližších týdnech instalovat, a který pořizujeme díky významné dotaci od Plzeňského kraje. Budeme také v kontaktu s Policií České republiky, která bude v případě potřeby pomáhat našim strážníkům a naopak. Po vzájemné dohodě s městysem Čachrov bude možné, aby zasahovala naše městská policie i v katastrálním území Javorná na Šumavě. Jedná se především o komunikaci na Starý Brunst a oblast Gerlova Huť, Nový Brunst.

Už zanedlouho areál „Za trati“ ožije sportovním ruchem. První zatačky nové tratě už se rýsují.

V posledních letech se u nás i dle vašich pozitivních ohlasů povedlo mnoho dobrého. Železnorudsko roste do krásy a mění se v krásnou horskou lokalitu. Prioritou všech investic a změn k lepšímu přítom je, aby se nám všem u nás dobře a příjemně žilo a bydlelo.

Proto také pracujeme na rozšiřování nabídky trávení volného času pro všechny věkové skupiny. V lokalitě sportovního areálu „Za trati“ v Železné Rudě už byly zahájeny práce na výstavbě nové moderní sportovní dráhy Pumptrack pro cyklisty, bruslaře, skateboardisty, prostě pro vše, co má kolečka. K tomu postavíme fotbalové hřiště s umělým trávníkem a obojí bude profesionálně osvětleno.

Tam kde bude potřeba dočasná dodávka pitné vody, poslouží tato nová cisterna.

Pořídili jsme také cisternu na pitnou vodu pro naši vodohospodářskou infrastrukturu, která bude využívána v případě plánovaných dlouhodobých odstávek, nebo při nenadálých poruchách na vodovodním řádu. Stav infrastruktury je místy žalostný, a tak se ji snažíme průběžně rekonstruovat. Věříme, že bude odstávek co nejméně.

Kulturní akce

Počítáme s tím, že ustupující pandemie umožní naplnit také naše plány na nejrůznější akce. Znovu vás chceme potěšit nabídkou letního kina a řadou dalších kulturních a sportovních akcí v čele s dalším ročníkem Železnorudských slavností, které proběhnou tradičně první srpnový víkend 6. - 7. 8. v centru města. Spoustu krásných akcí chystá také Informační turistické centrum a Environmentální centrum Železná Ruda, které je už naštěstí opět otevřené a jede naplno. Je rozhodně na co se těšit.

Závěrem ještě vzpomínka na dvě důležitá výročí, která jsme si v květnu připomněli. Nejprve to bylo výročí konce 2. světové války a připomínka padlých amerických vojáků, kteří byli zabití při osvobození naší země ve Zhůří u Javorné. Od konce války uplynulo již více než 75 let, přesto je velmi důležité udržovat tuto mimořádně temnou kapitolu světových dějin v paměti.

Společné setkání na česko-německém nádraží s významnými osobnostmi.

Stejně jako nesmíme zapomínat, že nás s našimi německými sousedy ještě relativně nedávno dělila železná opona. Nyní už našťástí několik desetiletí žijeme spolu v míru a přátelství, což jsme si připomněli u příležitosti 30. výročí obnovení provozu nádraží v Alžbětíně a železničního spojení mezi Železnou a Bavorskou Rudou. Užívejme si a opatrujme svobodu a skvělé sousedské vztahy, abychom je mohli předat i našim dětem. Přejeme vám krásné a snad už rozvolněné léto, a pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železné Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města [facebook.com/mestoZeleznaRuda](https://www.facebook.com/mestoZeleznaRuda) nebo se zaregistrujte do mobilního rozhlasu, kterým informujeme o důležitých událostech: [zeleznaruda.mobilnirozhlas.cz](https://www.zeleznaruda.mobilnirozhlas.cz). Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail:

starosta@zeleznaruda.cz,
na telefon: 724 181 624,
mistostarostazeleznaruda.cz nebo
na telefon: 734 269 989.
Jsme zde pro Vás.

*S úctou a přáním všeho dobrého,
Filip Smola, starosta města,
Petr Najman a Filip Brož, místostarostové*

Městská policie upozorňuje

S ohledem na zvýšenou činnost jarních udržovacích prací u nemovitostí, Městská policie Železná Ruda upozorňuje na platnost Obecně závazné vyhlášky města Železná Ruda č. 2/2016 o ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností, kde je stanovena povinnost zdržet se všech činností spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk (např. sekaček na trávu, křovinořezů, motorových pil apod.) o nedělích, státních svátcích a ostatních svátcích. V sobotu pak v době od 6.00 do 8.00 hodin a od 20.00 do 22.00 hodin.

Dodržování výše uvedené hlukové vyhlášky zpřijemňuje život všem obyvatelům a návštěvníkům Železné Rudy a je vymahatelné dle platných právních předpisů.

Za Městskou policii Železná Ruda Mgr. Josef Podlešák

INFORMACE Z RADNICE

POSOUVÁME TERMÍN UZÁVĚRKY NAŠEHO ZPRAVODAJE

Vážení čtenáři, inzerenti a přispěvatelé, rádi bychom, aby se Železnorudský zpravodaj ve své nové podobě dostával do Vašich rukou o něco dříve - začátkem měsíce. Proto bude termín uzávěrky posunut, a to **do 25. v měsíci**. Prvně posuneme uzávěrku tento měsíc a na Vaše články, příspěvky a inzeráty se budeme těšit do 25. června na e-mailové adrese: redakceZZ@email.cz. Děkujeme za spolupráci.

OZNÁMENÍ

Město Železná Ruda oznamuje všem místním spolkům, že vzhledem k pandemii koronaviru, je prodloužena doba podání žádostí o dotace až do 31. 07. 2021.

ROZHOVOR

Se sběratelem historických motocyklů, kol a aut panem Zdeňkem Bálkem, mimochodem veselým a vtipným vypravěčem, jsme si povídali o jeho začátcích coby nadšence a závodníka, i o odvážném kroku stát se majitelem zámečku.

ŽZ: Pane Bátku, majitelem několika stovek historických motocyklů se člověk asi nestane ze dne na den. Kdy jste si uvědomil, že se z vaší slabosti pro staré motorky stane taková vášně?

ZB: Myslím si, že to bylo v době, kdy jsem přišel z učení z Brna a pořídil si prvního veterána. Já jsem zpočátku sbíral motorky, protože jsem na nich chtěl závodit. Postupně jsme se s manželkou v takové té euforii devadesátých let shodli na myšlence, že by bylo hezké motorky i vystavovat. První výstavu jsme udělali v Kašperských Horách, rok na to následovala další města. Všechno to ale byly výstavy dočasné a my zatoužili po stálé expozici.

ŽZ: S přibývajícím kusy už bylo jisté, že bude třeba tu stálou expozici zajistit a v roce 1990 jste založil Muzeum historických motocyklů v Kašperských Horách. Kolik takových nadšenců tehdy u nás kromě vás bylo?

ZB: Já se domnívám, že v roce 1990 jsme byli jedni z prvních, možná i úplně první, kteří soukromé muzeum motorek založili. Zařizovat si tenkrát živnostenský list na takovou podnikatelskou činnost bylo něco nevídaného, nakonec jsme razítko dostali a mohli začít.

ŽZ: V jednom rozhovoru jste uvedl, že prvopočátkem vašeho koníčku bylo už vaše dětství na vesnici, kde jste se pouštěl do prvních úprav mopedů. Věnoval se tomuto koníčku někdo ve vaší rodině před vámi? A máte nástupce?

ZB: Předem mnou se tomu nevěnoval nikdo, ale můj otec byl velký motorista a nadšenec. Pro mou zvědavost měl pochopení – například na závodní motokáře jsem jezdil už ve 12 letech. A nástupce v rodině máme. Máme dvě dcery, obě dvě mají velice kladný přístup ke všemu okolo naší činnosti. Ony už ale historické motocykly vnímají jako umělecká díla, mají rády veterány a jezdí na nich, stejně tak partner jedné z nich. Takže určitě budou pokračovat. My jsme taková „motorodina“.

ŽZ: V současnosti má vaše motomuzeum výstavní prostory ve třech městech – zmíněné Kašperské Hory, Bečov nad Teplou a v roce 2004 k nim přibyl zámeček v Železné Rudě, který jste

koupil. Zámeček byl v žalostném stavu, dokonce byl v roce 1989 určen k demolici. To se naštěstí nestalo a vám se podařilo jej opravit. V mých očích je to obrovské sousto. Litoval jste někdy, že jste se k tomuto kroku odhodlal?

ZB: Než jsem zámeček koupil, byl jsem se tam asi třikrát podívat s tehdejší panem starostou Vonáskem. Ten mi vždycky ukázal kousek, a když viděl moje zděšení, tak mi řekl, že od toho dalšího nemá klíče. Pak jsem zase přijel prohlédnout další kousek, abych to strávil. Nakonec jsem se rozhodl zámeček koupit. A pak už není cesty zpátky. Já totiž ve všech těch objektech i přes jejich žalostný stav vidím to, co by z toho mohlo být, jaké jsou kde krásné klenby, sloupy, prostory.

ŽZ: Vaše renovace železnorudského zámečku se letos zase o kus posouvá – na jaře jste začal s rekonstrukcí východní části. Celý objekt je veden jako památkově chráněný. Je složité pouštět se do rekonstrukce objektu, který podléhá speciální legislativě?

ZB: No,... je (smích). Já měl ale to štěstí, že jsem spolupracoval s panem Hejdou a paní Drncovou z Národního památkového ústavu v Plzni a pokaždé jsme si dokázali vyjít vstříc a taková spolupráce je vždycky plus. Dalším úskalím je splnit veškeré podmínky pro hasiče, hygienu a další úřady. Je to něco úplně jiného, než když se rozhodnete postavit objekt na zelené louce.

ŽZ: Prostranství před zámečkem se díky usilovné práci místní radnice podařilo letos konečně proměnit a

po zdoluhavých jednáních docílilo současné vedení města demolice nevzhledné budovy bývalého Espresso. Máte radost?

ZB: Nesmírnou! Po těch letech jsem už ani nevěřil, že se železnorudské náměstí vyloupne a zámeček se stane jeho centrálním objektem. Radost mám tedy velikou a už se moc těším, až se všechno dotáhne do konce. Myslím si, že si to Železná Ruda po těch letech zaslouží.

ŽZ: I vás se bohužel musela velmi negativně dotknout pandemie koronaviru a veškerá protiepidemická opatření – muzea zůstala na dlouhé měsíce zavřená, bez návštěvníků. To musí být pro vystavovatele nesmírně frustrující...

ZB: Ano, je to složité období. Nedá se mluvit o výdělečné ekonomické činnosti a provozovat soukromé muzeum se dá, když je člověk tak trochu blázen. Nikdy nemůžeme hovořit o ziscích v miliónech a vybrané vstupné nám alespoň zajistí pokrytí nákladů na provoz. Zbytek člověk dělá, protože je to jeho koníček. Navíc lidé se po pandemii budou pořád trochu bát přijet a chodit do vnitřních prostor.

ŽZ: V současnosti máme zhruba polovinu června, rozvolňuje se a rozjede se letní turistická sezóna. Co od této letošní očekáváte?

ZB: Samá pozitiva (smích). Já pevně věřím, že se návštěvníci vrátí, že budou jezdit raději po českých zemích a ne do Egypta. A že všechno ustojíme jako každý jiný rok.

ŽZ: Vy, pane Bátku, provozujete sbírky s technicky specifickými a složitými objekty a tři místa najednou nemůžete sám provozovat. Je těžké sehnat pro motomuzeum personál? Jsou to takoví nadšenci jako vy?

ZB: Já jsem od roku devadesát, až na pár výjimek, měl skutečně štěstí a vždy se mi podařilo sehnat šikovný personál, lidi, kteří tím dokázali žít a postavili se k tomu úplně perfektně.

ŽZ: Závěrečná otázka bude čistě hypotetická. Zkuste si přestavit, že jste se nikdy nezačal zabývat motocykly. Kam by v tomto případě vedly vaše kroky? Co by bylo vaším povoláním?

ZB: Tak to je dilema. Moje povolání je přenosová technika, sdělovací technika, radiotechnika a nosné systémy, takže úplně někde jinde, než jsou veteráni. Ale jsem přesvědčen, že by to stejně skončilo zase někde u historie – budovy, starožitnosti a krásné řemeslné věci.

ITC A EC INFORMUJE

Milí čtenáři,

sezóna nám pomalu začíná a na Železnorudsko se začínají vracet návštěvníci. Proto i my nezůstáváme pozadu a připravujeme akce na letní sezónu. Jednou z našich tradičních akcí je letní turistická soutěž, která bude letos začínat 26. 6.. Probíhat bude po celé léto a ukončena bude až 3. 10. 2021. Následující den 4. 10. proběhne velké slosování o hlavní výhru – ve hře jsou krásné ceny, například: let motorovým paraglidem od pana Radka Johna, 2 skipasy do Areálu Nad Nádražím nebo voucher na ubytování se snídaní pro dvě osoby na dva dny v penzionu Alpský Dům, jízdenka lanovkou na vrchol Špičáku od Ski&Bike Špičák, aj.. Za všechny sponzorské dary velice děkujeme! Avšak soutěžící, co nevyhrají, nepřijdou zkrátka. Hned po odevzdání správně

vyplněného letáku si každý soutěžící bude losovat malou věcnou cenu. Zároveň se můžete těšit na naše opětovné výjezdy stánku do terénu. Potkat nás budete moct každý týden na nejnavštěvovanějších místech Železnorudska. Pro prvních 10 návštěvníků stánku máme opět připraveno malé překvapení a tentokrát si budete moct koupit i malou drobnost jako turistickou známku či vizitku. A na závěr Vám můžeme prozradit, že se můžete opět těšit na letní kino.

*Barbora Kučeravá
vedoucí Informačního turistického centra
a Environmentálního centra*

**Letní
turistická soutěž 2021
"Poznej krásy Železnorudska!"**

Environmentální a informační centrum pro Vás připravilo turistickou soutěž od 26. 6. do 3. 10. 2021 včetně. Soutěžní letáky jsou k dispozici v centru.

- Účastníci se správně vyplněným soutěžním letákem si mohou v "íčku" vylosovat jednu z cen a zároveň budou zařazeni do slosování o hlavní cenu - vyhlídkový let motorovým paraglidem.
- Veškeré informace jsou uvedeny na:
www.zeleznaruda.cz/itcruda/,
www.sumavskecentrum.cz
nebo 376397033.

PRÍSPĚVKY SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

Zprávičky ze školky

Ani jsme se nenadáli a naše nejmladší děti ze třídy Broučků prožily svůj první školní rok. Je pro nás velkým potěšením vidět, s jakou radostí a nadšením děti přicházejí každé ráno do MŠ. První slzičky při odloučení od rodičů už jsou jen usměvavou vzpomínkou. Počasí nám konečně začíná přát a my tak můžeme častěji zařazovat vzdělávací aktivity v přírodě. Den dětí jsme oslavili zmrzlinovým pohárem v cukrárně Café Charlotte, na který nás pozvala maminka „broučka“ Mattyho. Tímto bychom chtěli paní Nechvátalové moc poděkovat. Cestou na zmrzlinku nás čekalo příjemné překvapení. Potkali jsme vodníka, který nás obdaroval obrázky. Čmeláči si krátili čekání na slunečné počasí

hrami a tvořením z hlíny. Pod vedením paní učitelky Milušky Amortové se jim povedly půvabné ovečky, za což velmi děkujeme. Děti nezapomněly ani na Den matek. S láskou předaly vlastnoručně vyrobená pránicka. Velmi je těšilo zabydlovat se na školní zahradě. Nové bedny na hračky se začaly plnit stavebnicemi, kreslicími potřebami, autíčky a kostkami. Během návštěvy cukrárny Charlotte si děti mohly vyzkoušet pravidla společenského chování, která se naučily během četby knihy pana Ladislava Špačka „Dědečku, ještě vyprávěj - Etiketa a etika pro předškoláky“. Pozvání paní ředitelky u příležitosti Dne dětí si velmi vážíme. Sluníčka se za příznivého počasí vydávala na polodenní výlety. Zatoulala se též na Belvédér, kde je paní Maruška Strnadová

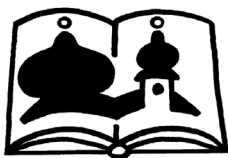
uvítala nanukovým osvěžením – velmi děkují. V případě nepříznivého počasí se věnovala „hlínování“. Pod jejich šikovnými rukama vznikla půvabná glazovaná sluníčka. Děti vyrobily též dárky pro maminky i tatínky k jejich svátku. Celý květen byl věnován hře „na dospěláky“, děti si hrály na různé profese a zaměstnání. Poděkování patří i ZKO Železná Ruda za ukázkou výcviku psů. Děti byly nadšené.

Radostí a laskavou pokorou nás plní fakt, že se život začíná vracet k normálu, můžeme se v klidu scházet k hrám a prožívat společné chvíle. Hodnotu některých věcí si občas uvědomíme až ve chvíli, kdy je ztratíme...

Hana Königová

Knihovna informuje: Co by měl každý čtenář vědět

Městská knihovna Železná Ruda

Městská knihovna Železná Ruda sídlí v přízemí základní školy. Přístup do knihovny je bezbariérový. Telefon do knihovny: 376 387 023 – volat v otevírací době knihovny. E-mail do knihovny: knihovnaruda@tiscali.cz – psát kdykoli.

Otevřeno je každé pondělí od 12:00 do 14:00 hod. pro děti a od 14:00 do 18:00 hod. pro dospělé, v úterý a ve středu od 12:00 do 14:00 hod. pro děti a od 14:00 do 16:00 hod. pro dospělé.

Registrační poplatek činí pro děti a důchodce 50 Kč/rok a pro dospělé 100 Kč/rok.

Jednorázové poplatky z prodloužení činí 10 Kč za první upomínku, 20 Kč za druhou upomínku, 50 Kč za třetí upomínku a 100 Kč za čtvrtou upomínku. Stává se, že čtenáři neuposlechnou ani na výzvu čtvrté upomínky, v tom případě může být pokuta i vyšší než 100 Kč. Takovéto knihy jsou kontrolovány ručně a poplatky z prodloužení nabíhají na čtenářském kontu znovu.

Výpůjční doba jednoho dokumentu je dle knihovního řádu stanovena na jeden měsíc s tím, že čtenář si může výpůjčku dané knihy prodloužit maximálně na tři měsíce. Toto bych ráda zdůraznila. V současné době knihovna disponuje knihovním systémem Clavius. Po přechodu na knihovní systém Tritius bude čtenářovo konto automaticky po třech měsících zablokováno a nebude si moci půjčit nové knihy do té doby, než vrátí všechny dosud půjčené knihy. V současné době je na tuto problematiku upozorňováno ústně a čtenář je povinen vrátit knihy, které má doma déle jak tři měsíce. Přece jen – knihovna není knihkupectví J a knihy se mají v knihovně „točit“, aby se dostalo na všechny čtenáře. Prodloužit výpůjčku knihy si můžete přes své čtenářské konto (katalog na internetových stránkách knihovny), telefonicky, ústně u pultu nebo přes e-mail.

Dle knihovního řádu (KŘ) může také knihovník zkrátit výpůjční dobu u některých dokumentů. U nás se tak děje u knih z edice Kouzelného čtení. Tyto knihy jsou drahé a také velice žádané, proto je u těchto knih výpůjční doba stanovena na 14 dní, aby se dostalo na všechny malé čtenáře.

Rezervace knih probíhá buď přímo u knihovnického pultu ústně, nebo po telefonu či e-mailem, nebo si čtenář může knihu zarezervovat z pohodlí domova přes katalog knihovny, který je k nalezení na internetových stránkách www.knihovnaruda.cz, což jsou také jediné oficiální internetové stránky Městské knihovny Železná Ruda.

Objednání knih – v době, kdy byly knihovny uzavřeny úplně nebo bylo pouze výdejní okénko, si čtenáři oblíbili dovoz knih domů nebo přípravu dokumentů na rychlé vyzvednutí v knihovně. Dovoz knih domů v menší míře stále funguje, příprava knih na místo funguje neomezeně. Stále si můžete zavolat nebo napsat, já vám knihy dle vašeho přání připravím, nebo sama vyberu. Po příchodu do knihovny si je pouze vyzvednete a můžete rychle odcházet. Někteří čtenáři této služby rádi využívají i v této době, kdy se již do knihovny může. Vše ráda připravím.

Aktuální informace např. o uzavření knihovny apod. jsou dávány na oficiální internetové stránky knihovny, Facebook knihovny, jsou posílány v e-mailech čtenářům, kteří mají u svého konta uvedenou e-mailovou adresu a vyvěšují se také na vstupní dveře knihovny.

Novinky z řad knih jsou dávány každé pondělí, úterý a středu na Facebook knihovny.

Přání – knihovna ráda vychází místnímu čtenáři vstříc a objednává knihy do knihovního fondu dle jeho přání. Stačí dát vědět J.

Meziknihovní výpůjční služba (MVS) funguje i v naší knihovně. Pokud v katalogu knihovny nenaleznete knihu, kterou byste si přáli přečíst, stačí dát vědět do knihovny a kniha bude objednána z jiné knihovny. Z klatovské knihovny jsou takto knihy zatím zasílány bezplatně, ale např. z Městské knihovny v Praze už je tato služba zpoplatněna minimálně čtyřiceti korunami. Vše je pak na domluvě mezi čtenářem a knihovnou.

Odběrové místo – knihovna také funguje jako odběrové místo pro portál knihazknihovny.cz, kde se čtenář zaregistruje, vyhledá knihu, kterou chce dát např. někomu jako dárek nebo jen pro svoji potěchu, zaplatí za knihu a danou knihu si poté zdarma vyzvedává v místní knihovně. Výhodou je tedy neplacené poštovné byť jen pro jednu knihu, velké množství nabízených knih včetně noviněk na trhu a jednoduchost a přehlednost daného systému. Všechny čtenářské objednávky pak chodí do knihovny spolu s knihami, které objednává knihovna do svého knihovního fondu. Ta objednává vždy první týden v měsíci, proto prosím, směřujte svoje objednávky k tomuto datu.

Vracení vypůjčeného dokumentu - uživatel je povinen vrátit vypůjčený dokument v takovém stavu, v jakém si jej vypůjčil. Jinak nese odpovědnost za všechny zjištěné závady a je povinen uhradit knihovně náklady na opravu dokumentu, popřípadě uhradit škodu jako při ztrátě dokumentu. Je zakázáno zpracovávat text vypůjčeného dokumentu graficky podtrháváním, zvýrazňováním, psaním poznámek na okraj nebo jiným způsobem do vypůjčeného dokumentu zasahovat.

Práva a povinnosti uživatelů pro půjčování mimo knihovnu - pro půjčování knihovních fondů platí ustanovení občanského zákoníku o půjčování věcí. Mimo knihovnu může mít uživatel vypůjčeno zpravidla nejvýše 15 dokumentů. Uživatel nesmí vypůjčený dokument půjčovat dalším osobám. Ručí za něj po celou dobu výpůjčky.

Ztráty a náhrady - uživatel je povinen bezodkladně hlásit ztrátu nebo poškození dokumentu a ve lhůtě stanovené knihovnou nahradit škodu. O způsobu náhrady dokumentu rozhoduje knihovna. Může požadovat náhradu škody uvedením do původního stavu obstaráním náhradního výtisku téhož dokumentu ve stejném vydání a vazbě nebo vázané kopie ztraceného dokumentu. Jestliže uvedení do původního stavu není možné nebo účelné, může knihovna požadovat jako náhradu totéž dílo v jiném vydání, jiné dílo, anebo finanční náhradu. Finanční náhradu stanovuje knihovna. Knihovna je oprávněna žádat náhradu v hodnotě celého dokumentu, i když se způsobená škoda týkala jen části dokumentu (např. ztráta jednoho svazku z vícetasvkového dokumentu). Uživatel je povinen hradit

i všechny náklady, které knihovně v souvislosti se ztrátou vznikly. Do vyřešení způsobu nahrazení ztráty a uhrazení všech pohledávek má knihovna právo pozastavit uživateli poskytování všech služeb.

Uživatelé jsou povinni řídit se KŘ a dodržovat pokyny knihovníka. Musí se podrobit stanoveným opatřením, která jsou potřebná pro udržení pořádku a ochranu majetku. Jsou povinni zachovávat v prostorách knihovny klid a pořádek.

Kynologové

Dne 18. 5. 2021 proběhly v ZKO Železná Ruda zkoušky podle Národního a Mezinárodního zkušebního řádu.

Nastoupilo 6 psodů a všichni uspěli.

ZM - základní minimum, **ZVV1** - zkouška všestranného psa -

Veronika Tykalová, Knírač velký,

BH-VT - zkouška doprovodného psa - Andrea Kaslová,

Belgický ovčák malinois,

UPr 1 - poslušnost - Pavla Martišková - Německý ovčák,

IFH2 - stopařská - Miroslava Hochová - Knírač velký,

SPr3 - obranářská - Renča Neumannová - Německý ovčák.

Rozhodčí Ing. Lea Šveráková, kladeč a figurant

Janina Klimentová.

Všem děkuji za sportovní vystupování a ještě jednou gratuluji.

Kurz poslušnosti a socializace

Kynologický klub 1. 5. 2021 otevřel kurz poslušnosti a socializace. Kurz má 10 lekcí. Přihlásilo se celkem 16 zájemců, které jsme rozdělili do dvou skupin. První skupinu vede paní Věra Šabatková, kde jsou pejsci od 4 měsíců do 1 roku. Druhou skupinu vede paní Andrea Kaslová, kde jsou pejskové od 1 roku.

Plemena: Německý ovčák, Rotvajler, Dobrmani, kříženci, Naháč, Špic, Staford, Bernardýn, Flet retrievr, Bígl, Knírač malý, Pražský krysařík a Belgický ovčák malinois.

Musíme říci, že opravdu po páté lekci jsou vidět výsledky. Všichni se moc snaží, aby je jejich psi miláček opravdu poslouchal v každé situaci. Už teď nemají problém udělat kruh se svými svěřenci tak, aby byli psi vedle sebe. Psi se nesmí napadnout ani zavrčít. Nechybí ani cyklista, kde se prověří, zda pejsek reaguje na kolo. Další lekce budou probíhat i ve městě, kde zjistíme, jak reagují na auta a ostatní ruch. Nikdo nemá problém dojíždět-Srní, Nýřany, Klatovy.

Poslední lekce bude zakončena závodem.

Příští rok v dubnu plánujeme otevřít další kurz.

Renata Neumannová

Vážení čtenáři,

poměrný klid v naší oblasti pokračuje, a tak jsme za uplynulý měsíc vyjžděli jen jedenkrát. Život se i u nás pomalu vrací do běžných kolejí a začínáme se scházet jako dříve za účelem výcviků, údržby techniky, nebo dokončení výzdoby naší nové hasičárny, kterou jsme si ještě nestihli pořádně užít. I letos jsme uspořádali dětský den, byť opět v omezené míře.

Události za květen 2021:

20. 5. 2021 – Dopravní nehoda – V brzkých ranních hodinách jsme vyjeli k dopravní nehodě autobusu na Špičáku, ve kterém měl zůstat zaklíněný řidič.

Autobus narazil ve vyšší rychlosti čelně do stromu. Při našem příjezdu zde zasahovala stanice HZS Železná Ruda, která začala s vyproštěním řidiče, který se nemohl dostat ze zdemolované kabiny. Ten s velkou dávkou štěstí utrpěl pouze menší poranění. My jsme provedli zajištění místa nehody a zasypaní unikajících provozních kapalin. Dále jsme provedli průzkum vraku autobusu a širšího okolí nehody, zda se zde nenachází nějakí cestující. To se naštěstí nepotvrdilo. Po dobu šetření nehody Policií ČR jsme řídili provoz kyvadlově jedním jízdním pruhem.

Dětský den

Jsme rádi, že letošního, byť rozsahem opět omezeného, dětského dne se zúčastnilo mnoho desítek dětí i se svými rodiči. Stejně jako minulý rok na účastníky čekal sběr razítek formou výletu po okolí města. Jedna trasa vedla z centra města přes Belveder k hasičárně a druhá delší z centra města, přes Kneippovy lázně, Debrník, fotbalové hřiště také k hasičárně. Obě trasy vedly i přes dětská hřiště, kde si děti mohly pohrát a na závěr v hasičárně musely splnit drobný úkol, kdy si vyzkoušely, jaké to je „hasit“.

Děkujeme všem cukrárnám (Café Charlotte, Sněhurka, Hopsárna bublina, Pohádková cukrárna) za spolupráci a možnost si zde vyzvednout sladkou odměnu a městu Železná Ruda za jejich financování.

Pevně věříme, že příští rok už proběhne dětský den tak jako v letech minulých, tedy plný soutěží, ukázek techniky, muziky a různých atrakcí.

Filip Brož
www.hasiciZR.cz
www.facebook.com/hasiciZR.

JULIUS KOMÁREK VYZNAMENÁN

Julius Komárek (07. 09. 1844 - 06. 05. 1919), bývalý lesmistr Hohenzollernského panství v Železné Rudě a v Bystřici nad Úhlavou se zapsal nebývalým způsobem do historie Železnorudska jako velmi respektovaný lesní odborník a velký český národovec.

Vysoké vyznamenání od svého býv. zaměstnavatele, Rytířský kříž, bylo velkým překvapením nejen pro samotného Komárka. Bylo to potvrzení jeho vysokého odborného kreditu.

Jul. Komárek odešel do důchodu v r. 1912, bydlel v Praze na Smíchově. V lesnickém oboru pracoval ale i nadále, zejména na různých lesnických projektech převážně v západních Čechách, např. v okolí Domažlic, Kdyně nebo Kašperských Hor. Známa je i jeho inspekční činnost nebo účast při správě Zemského lesa v pražské Šárce.

Během jedné z jeho mnohých cest do západních Čech neočekávaně zemřel dne 06. 05. 1919 (před 102 lety) v Plzni, necelý rok po úmrtí své manželky. Je pohřben na Olšanských hřbitovech.

Podrobnější biografii Jul. Komárka najdete v mém digitalizovaném článku: Jul. Komárek, lesník a vlastenec, v časopise Lesnická práce, 2019, č. 4, str. 28-29.

Následující článek byl publikován dne 04. 07. 1914 v regionálním týdeníku Šumavan.

Julius Komárek, lesmistr knížecího panství Hohenzollernského v Bystřici, nyní ve výslužbě v Praze, vyznamenán byl Rytířským křížem Hohenzollernského domácího řádu.

Pan lesmistr Komárek dlouhá léta působil jako chéf lesního oddělení na panství v Bystřici vykonává vzorně veškeré své povinnosti, čímž jaksí stal se nezranitelným vůči veškerým drzým žalobám, jež ze strany německé, zejména z kruhů vůdčích, proti němu pro jeho vyslovené a otevřené češství byly podnikány.

Pan lesmistr Komárek čelil sebevědomě všem těm útokům, zůstal věrným Čechem a poněvadž své povinnosti služební svědomitě konal a k rozkvětu lesního hospodářství knížecího prospíval, stal se oblíbeným u samotného knížete. jenž udělil mu nyní vyznamenání. Štvaní Němců minulo se tedy účinkem.

Pan lesmistr Komárek nyní bydlí v Praze a je velmi činným v Ústředním výboru Národní Jednoty Pošumavské.

Josef Růžička, Plzeň

**UMÍŠ HRÁT FOTBAL A BAVÍ TĚ TO?
HLEDÁME POSILY PRO NÁŠ TÝM MUŽŮ**

**MÁŠ MOŽNOST HRÁT ZA TÝM S BOHATOU HISTORIÍ
MOŽNOST ZAHRÁT SI ZÁPASY V CIZINĚ
NABÍZÍME MODERNÍ A KVALITNÍ ZÁZEMÍ**

**V PŘÍPADĚ ZÁJMU NEBO DOTAZŮ VOLEJ PŘEDSEDU J. PIKALA: 606 270 786
NEBO MÍSTOPŘEDSEDU F. BROŽE: 777 590 639**

**Elektrokolem
po krásách Šumavy**

Letošní modely horských elektrokol a kol,
dětské vozíky a sedačky.

Zdarma cyklistické helmy a mapy.

Individuální přístup, možnost dovozu a
odvozu kol dle domluvy.

Firemní akce na míru.

„protože cesta může být cíl“

**Půjčovna elektrokol a horských kol
v Železné Rudě již od roku 2016!**

ADRESA: Nad Rybníkem 356, Železná Ruda

E-MAIL: info@elektrokola-sumava.cz

TELEFON: +420 602 522 270

WEB: www.elektrokola-sumava.cz

FB: [elektrokola-sumava.cz](https://www.facebook.com/elektrokola-sumava.cz)

Celý červen 2021 za akční cenu

PARTNER

Národního parku
Šumava

PŮJČOVNA ELEKTRICKÝCH KOLOBĚŽEK

Půjčovna parkoviště Špičácké sedlo
(u hotelu Karl)

+420 732 672 782

www.kolobezky-sumava.cz

Naše elektrická koloběžka je elegantní a originální dopravní prostředek pro cestu Šumavou. Na Černé jezero Vás pohodlně doveze ze Špičáckého sedla za cca. 20 min., a to včetně závěrečného pětisetmetrového stoupání, kde stroj vyžaduje Vaši asistenci.

Pokud chcete zábavnou formou poznat krásy přírody Železnorudska, nebo si jen užít s rodinou či přáteli netradiční výlet, je elektrická koloběžka s výkonem 300 W a dojezdem až 45 km skvělou volbou.

Otevírací doba

Červen, zůvř 9.00-18.00 sobota-neděle

Červenec, srpen 9.00-18.00 denně za příznivého počasí

Jiný termín, případně čas možný po domluvě.

ČESKÁ MENŠINOVÁ ŠKOLA V ŽELEZNÉ RUDĚ – 2. část

Hned v úvodu dalšího školního roku 1920/1921 došlo k menší nepříjemnosti mezi oběma národnostmi našeho městečka, ale o jejím vyřešení už kronika nepíše. Takto ji zaznamenal správce školy, pan Edvard Hrudka:

„Počátek školního roku byl k přání rodičů oslaven 4. 9. 1920 mší svatou, při níž první zpíváno česky Bože, před Tvou velebností a Svatý, svatý a zakončeno národní hymnou Kde domov můj. Místní německá radnice protestovala proti zpívání Kde domov můj v kostele, dokonce i místní děkan P. Maňhal, rodilý Čech z Bud od Písku, dotazoval se konzistoře v Budějovicích, smí-li se Kde domov můj v kostele zpívat, vždyť prý tam není nic o Bohu, v rakouské národní hymně bylo aspoň Gott.“

Potom kronikář s uspokojením píše o změně na panství Hohenzollernů:

„Panství železnorudské bylo po staletí (faktická chyba – Hohenzollernové získali toto panství začátkem druhé poloviny 19. stol.) majetkem Hohenzollernů, kteří ovládané kraje buď poněmčili, nebo Čechy vypudili. Po převratu dána byla republikovými úřady na toto panství vnučená správa se sídlem v Bystřici u Nýrska. Dnem 1. července 1921 byla část panství železnorudského státem vyvlastněna.“

Dále se uvádí, jak nucená správa na území bývalého panství Hohenzollernů všemožně podporovala českou školu. Už dříve v zámečku poskytla kromě třídy také byt pro správce školy a kabinet. V tomto roce se prý probouráním jedné příčky zvětšila dosavadní třída a navíc byla uvolněna další místnost pro kuchyni.

Pokud jste někdy uvažovali nad tím, kdy u nás vznikla knihovna, tady se to dozvíme:

„Při české menšinové škole v Železné Rudě zřízena menšinová veřejná knihovna, na níž přispělo ministerstvo školství a národní osvěty subvencí 641 Kč ... Za onu subvenci zakoupeno prostřednictvím osvětového svazu v Praze 46 knih dne 20. 4. 1921 ... Menšinovou knihovnu rozmnožil akademický spolek „Úhlavan“ v Klatovech darem 40 knih.“

Knihy pro knihovnu potom přicházely také i odjinud. Např. dívky z občanské školy v Hořovicích, které v rámci svého výletu k jezerům navštívily také zdejší menšinovou školu, zaslaly potom do Železné Rudy knihy a do každé vložily své dopisy, povzbuzující k lásce k mateřské řeči.

Jako v prvním roce, tak i v celém svém období trvání česká menšinová škola každoročně organizovala mnohé slavnosti k různým výročím a příležitostem. Stálicemi byly oslavy k 28. říjnu, mikulášské a vánoční besídky, narozeniny prezidenta T. M. Masaryka, Den matek, upálení Jana Husa a k nim se pak přidávala vzpomínková shromáždění k výročím významných osob české historie a kultury např. B. Smetany, Fr. Palackého, Ant. Dvořáka a pod. Zprvu se slavnosti za účasti rodičů a české veřejnosti uskutečňovaly ve třídě v zámečku, avšak záhy se začaly odehrávat nejčastěji v hotelu Kroupa a později v hotelu Praha (dnes v Krátké ul. č. 313), občas je v této souvislosti také jmenován hotel Seidl (dnes hotel Ostrý).

Také 28. října 1922 se konala oslava ke vzniku Československé republiky právě v hotelu Kroupa, jíž se zúčastnila „celá česká menšina“. To už byl novým správcem školy pan Oldřich Hartman. Zajímavá z této akce je poznámka v kronice, že se vybralo 260 Kč na stavbu sokolovny. Bohužel, další poznámky o zamýšlené stavbě sokolovny v dokumentu už nejsou, a tak ani nevíme, proč k vybudování sokolovny nakonec nedošlo. Zřejmě jako přednější se později ukázala nutnost vybudovat školu.

Také sourozenci z hotelu Prokop navštěvovali tuto českou školu, ale po několika dalších let jim byla povolena možnost soukromého vyučování. Důvod objasňuje kronika:

„Tři žáci, a to Jan, Anna a Ludmila Prokopovi ze Špičáku, vyučování jsou doma soukromě a podniknou, podle řádu školního a vyučovacího, vždy po uplynutí každého čtvrtletí zkoušku z látky ve

škole probrané. Jmenovaní jsou doma vyučováni zejména proto, že po celou zimu, kdy v krajině této napadne spousty sněhu, nebylo by jim možno pravidelně školu navštěvovat.“

Další správce školy Josef Bouše nastoupil do této funkce v září 1923, pro nemoc ani nedokončil školní rok, ale se svými několika žáčky slavil velký úspěch při otevření chaty na Pancíři a takhle událost zaznamenal:

„V den sv. Václava 28. září 1923 byla na nedalekém Pancíři otevřena chata Jaroslava Mattuše péčí Klubu českých turistů v Klatovech. V ten den, ačkoli počasí bylo velice nepříznivé, sešlo se mnoho přátel české turistiky na Pancíři. K velkolepé této slavnosti, na níž řadu proslovů pronesly mnohé významné osoby a několik pěkných sborů zazpíval pěvecký kroužek Sokol z Klatov za řízení sbormistra Bouzka, dostavila se i menšina železnorudská v dosti značném počtu. Přítomno bylo i 11 dětí školních se správcem školy. Ku konci slavnosti zazpívaly děti za vedení správce školy Josefa Bouše prostou sice, ale pěknou píseň Vy šumavské hory od Aloise Stögra, lesního adjunkta v Hamrech. Dvojhlasý zpěv malých zpěváčků, který opravdu s citem a zápalem v srdcích přednesli tuto prostou písničku šumavského lesáka, (tento zpěv) působil mohutným dojmem. Byli odměněni nejen bouřlivým potleskem, ale dostalo se jim i větších darů na školní potřeby.“

Ještě dlouho psalo se v různých novinách o této opravdu zdařilé slavnosti a o pěkné písničce. Správce školy musel již několikrát zmíněnou píseň opisovat a zaslati na různé žádosti kolegům, kteří ji chtěli se školními dětmi také nacvičit.

Chata Jaroslava Mattuše na Pancíři bude mít veliký význam pro náš úsek. Jest pevnou baštou na hranicích proti drsnému a nepřátelskému západu, má být střediskem českých turistů, milovníků přírody a lyžařů, kteří nás budou v myšlence národní a češství vždy podporovat a nás povzbuzovat.“

A tohoto muže Jaroslava Mattuše si po stu letech trochu připomeňme. Žil v letech 1867 – 1919, vystudoval práva a zpočátku se také soudní praxi věnoval. Později se stal českým a československým politikem, poslancem za Československou národní demokracii.

Aktivně sportoval a sport také propagoval. Po roce 1908 se stal funkcionářem SK Slávia Praha. Zároveň byl ve společnosti oblíbený pro noblesu a zábavnost. Jeho současníci si ho vážili pro řečnické a debatérské schopnosti a byl podle nich jedním z nejnadanějších a nejschopnějších českých politiků. Tolik na vysvětlení, proč byla chata na Pancíři pojmenována po tomto slibném a oblíbeném politikovi.

Koncem školního roku 1923 – 1924 se uzdravený správce školy Josef Bouše sice vrátil, ale už v srpnu nastoupil vojenskou prezenční službu, takže novým správcem školy se stal Alois Kusovský a jemu chci věnovat 3. část.

Připravila Lidmila Kováčsová

Vážení čtenáři, přijměte, prosím, mou omluvu za chybu v 1. části české menšinové školy v Železné Rudě. Hotel Kroupa (původně hotel Tatzl), ve kterém se také pořádaly některé školní slavnosti, se nacházel ve Sklářské ulici pod lesíkem vlevo, kde má dnes sídlo autodoprava pana Pospíšila. A za toto upřesnění chci srdečně poděkovat paní Peškové, místní znalkyni.

OBLASTNÍ
CHARITA SUŠICE

PLZEŇSKÝ KRAJ

Pečovatelská služba

- ✿ Dovoz obědů, zajištění nákupů
- ✿ Příprava a podávání jídla
- ✿ Pomoc při osobní hygieně
- ✿ Pomoc s přesuny v domácnosti
- ✿ Úklid a údržba domácnosti
- ✿ Doprovody
- ✿ Poradenství zdarma

Cena služby je

130 Kč/hod.

DOPRAVA ZDARMA

731 402 910

www.susice.charita.cz

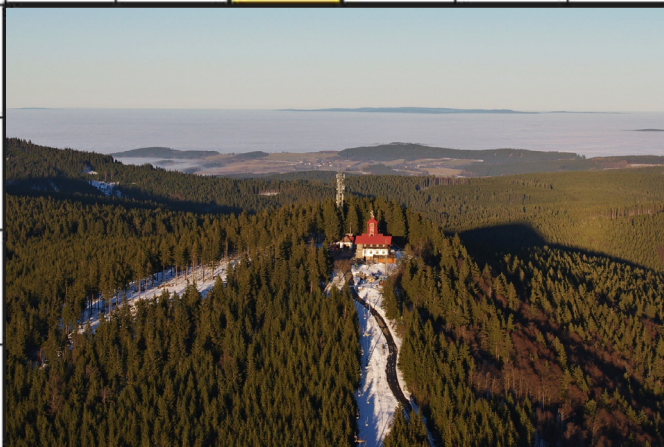
Sušice ✿ Kolinec ✿ Železná Ruda
Kašperské Hory

Lanovka Špičák – Hofmanky – Pancíř má bohatou historii, projekt byl vypracován v roce 1963 a zkušební provoz byl zahájen v roce 1970. Jedná se o první lanovou dráhu postavenou na české straně Šumavy a zároveň o nejstarší provozovanou jednosedačkovou dvouúsekovou lanovku v Česku.

V roce 1973 zde nahrála videoklip (1. část tajenky) známá česká kapela (2. část tajenky)

	MOŘSKÁ VYDRA	ŽENSKÉ JMÉNO		SPZ SEMILY	TARLE	POKRÝVATE OLOVEM	ZVLIK PADAJÍCÍCH KAPEK	DOBYTČÍ NĀPOJ	PÍTLOKY	Druhá tajenka	TU MÁŠ
MODEL FORBU			STOVKA RÁD VOZIDEL								
ZNAČKA HLINÍKU			KOLEČKA První tajenka								
DOMÁCKÝ LENKA					PROTKLADY STĚRBINY NA KŘÍDELECH						ŠVÝCARSKÁ ŘEKA
DĚRAZNÝ ZÁPOR				SEVEROVÝCHOD PAPOUŠEK			PREŽVÝKAVEC TITULE				
PŘIČHYSTAT BALIK								SPZ TEPULICE LOVECKÝ PES			
	NĀDOBA NA ZALĚVÁNÍ	EROTICKÝ BĀSNIK HUDEBNÍ DĪLA							EVROPAK ZLDOĚJ		
ČINITI							SANICE BERANA PROVĚST SETI				
KOŽNÍ CHOROBY						PRIMATI (KNIŽ.) CIZOPASNÍCI				DRUH PALMY	PŘEDPOVĚD
DLOUHĀ CHVĪLE					DĀT RĀMU (EKPR.) KOLAČE						
KÓD ZĀPADNÍ SAHARY				NĀŠIVATI DOVNĪTR JIRĀŠKOVĀ JMĚNO							
PROVĚST VYLABĚNÍ								DRŽADLO (NĀR.)			
ĀĀRE, ESH, KOPOV, OKAL, ĀĀP	RYBĀLKOVY INICIĀLY	OXID HLINĀTÝ A SICE									
PĀVEL (SLOVEN.)											
DUŠĚVNĚ VYROVNĀNÝ ČLOVĚK											
ERĚTI NĀD KOPYTEN											

SOUTĚŽÍME!

Prineste tuto vyluštěnou stránku do infocentra (ul. 1. Máje 12 - vhodte do schránky **nejpozději do 30. 6. 2021**) a můžete vyhrát věcnou cenu, naši Železnorudskou čepici, nebo členku dle vlastního výběru. Stačí vyplnit jméno a telefonní číslo, abychom výherce mohli kontaktovat. Přejeme hodně štěstí.

JMÉNO a PŘÍJMENÍ:

TELEFONNÍ ČÍSLO:

BÁJEČNÉ DĚTSTVÍ V ŽELEZNÉ RUDĚ – část III.

Květnové číslo nás ve vyprávění pana Rezka zavedlo do období bezstarostných lesních her, ale také na první hodiny náboženství, které pan Rezek navštěvoval. Také jste měli, milí čtenáři, možnost dočíst se o tom, jak chtěla maminka pana Rezka svého syna vést k hudbě, a proto navštěvoval hodiny klavíru v rodině Antošových.

Dnešním vypravováním se dostáváme k jeho rybářským začátkům...

Ale jednoho krásného podzimního rána mne otec posadil za sebe na Maneta a vyrazili jsme vpřed do sousední obce Špičák a odtud odbočkou lesní silničkou k Černému jezeru. Zde tat'ka zaparkoval svůj rozpálený stroj Manet. Vedl mne vlevo lesní pěšinou podél břehu jezera až někam k úpatí Jezerní stěny.

Tam jsme se zastavili. Otec sáhl pod vykotlaný pařez, odkud vytáhl zřejmě předem připravený asi dvoumetrový lískový prut. Z chlebníku poté vyňal špulku s namotaným rybářským vlasem, malým splávkem, olůvkem a na samém konci číhal malý háček. Stačily dva uzlíky a vlasec byl připevněn ku konci prutu.

Potom otec vyňal z téhož chlebníku, ve kterém jsme si nesli svačinu, krabičku plnou žízá. Jednu z nich napíchl na háček.

„Tak, a teď se dobře dívej!“ Zašeptal a pokročil s prutem o dva kroky blíže k okraji tajemné vodní plochy a nahodil...

Vzápětí se hladina rozvlnila, z hloubky vyrazilo několik stínů ve snaze uloupit nástrahu. Splávek šel okamžitě pod vodu, táta pohotově zasekl – a nad hladinu vylétl první úlovek – krásný třepetající se pstruh. V záři dopoledního slunce se zdálo, jakoby se na konci udice zmítal nádherný šperk.

„To je siven,“ prohodil táta šeptem, aby nevyplašil ostatní čekající krasavce. V dalším průběhu lovu se již ani nezdržoval navlákáním žízá, stačilo vhodit vlasec s prázdným háčkem do průzračně čisté vody a scenerie se opakovala, zas a zas ve stejném pořadí. Zkušený okrouhlický pytlák vždy sejmul zmítajícího se sivena z háčku a rutinním pohybem ukončil jeho život.

Siveni nebyli velcí – maximálně tak 25 cm, ale byli krásní, svým nažloutlým bříškem a bíle lemovanými ploutvemi představovali právě objevený poklad.

Zanedlouho jsme jich měli v chlebníku asi patnáct. Posledních pět kousků jsem si směl chytit sám, vzrušený a zcela propadlý primitivnímu pudu muže – lovce.

Když jsme se vraceli úzkou pěšinkou, vyšlapanou zřejmě zvěří, zeptal jsem se tichým hláskem: „Tati, a smí se tady vůbec chytat?“

Dočkal jsem se odpovědi, které bych se nenadál ani v nejkrásnějším snu: „Tady smí lovit pouze pan prezident Beneš a já!“ Táta v mých dětských očích v tu ránu vyrostl do velikosti obra a já měl šťastný pocit, že mám tak mocného otce a že jsem v ten den POTKAL RYBY, bytosti a milenky, kterým jsem zůstal věrný po celý svůj život.

Doma bylo též velké pozdvižení a radost, ryb bylo na dva velké pekáče a na másle a kmíně chutnaly báječně. Skutečně „jídlo bohů na Olympu,“ jak praví Jan Werich v jedné své hře.

A protože v té době dlel u nás návštěvou i děda Gusta s babičkou, měli možnost i oni poznat, kterak výhodné je mít pod střechou dobrého rybáře...!!

Myslel jsem si naivně, že po takovém úspěchu budeme s tátou na to Černé jezero jezdit častěji, a že se tam třeba potkáme i s panem prezidentem Benešem.

Ale chyba lávky – dopadlo to jako s těmi hříby na Hilgartově pasece. Vlastně - jednou už bylo namále a akce „S“ (siveni) se opět zrealizovala.

Pan Kříženecký, tátův kolega si zakoupil zánovní osobní auto Škoda – Popular a nabídl své služby pro rodinný výlet. „Dobrá –

zavezeš nás k Černému jezeru,“ souhlasil táta, zamýšleje odměnit řidiče několika hezkými siveny.

Všechno postupovalo podle akčního plánu. V určenou hodinu přistavil pan Kříženecký naleštěný tmavomodrý vůz před náš domek.

Nastalo naloďování posádky. Na zadním sedadle se uvelebila mamka s malou Evičkou v náručí, na předním sedadle vedle řidiče zaujal místo otec, který si mě posadil na klín. Kočárek „sport'ák“ pro Evičku, rybářské propriety a nezbytná svačinka našly své místo v kufru auta.

Pan Kříženecký obešel vůz a zaujal místo za volantem. „Můžem?“ otázal se řidič. „Můžem!“ vykřikl táta a zabouchl rázné přední dveře.

V tu ránu se ozval strašlivý řev z mých dětských úst! Ty proklaté dveře měly totiž panty na opačné straně a zavíraly se směrem k předku vozidla. No a já jsem se držel svou pravou ručičkou okraje dveřního rámu! Strašlivý zážitek – táta měl přece jen velkou sílu a zámek dveří prorazil moji dlaň skrz naskrz.

Výprava tak skončila dříve, než začala. Dámy se vylodily, pánská část jela za doktorem Pejšou. Náhodou byl doma a tak učinil, co bylo nezbytné pro záchranu mojí pravačky. Spravily to prý dvě sponky shora i zdola, transfúze krve údajně nebylo třeba.

Co však bylo horší – bylo po výpravě za siveny a zároveň po Benešovi. Totiž po možném setkání s panem prezidentem na lovu sivenů...

Žádná další výprava na Černé jezero se již nekonala, jelikož otec byl vždy více zahradníkem nežli rybářem. Já jsem to měl vždy opačně a jsem tomu rád. Navíc tátův Manet vypověděl službu. Jednou při výměně oleje zapomněl dotáhnout těsnící šrouby, olej při první jízdě vytekl, zadřel se píst a vysypala spojka. V té době neřešitelný problém, nebyly k dostání žádné součástky a tak milý Manet šel do šrotu – škoda jej!

Seznal jsem ve svých šesti letech, že je třeba se po rybářské stránce osamostatnit.

Při toulkách s kamarády jsem si všiml, že oba hlavní potoky obcí protékající, totiž Řezný a Jezerský, oplývají rybami. Stačilo přijít opatrně ke břehu, pokud možno skryt za keřem a spatřil jsem „JE“ - (pstruhy obecné potoční), stát jako temné stíny u dna klidné tůně. Jestliže jsem dupl nohou, rozjeli se jako vystřelené šípy do všech světových stran, hledající úkryt.

Někteří z nich měli docela slušnou velikost, odhadem přes 30 cm. Řekl jsem si v duchu, že je vyzkouším. Měl jsem přece dost zkušeností od Černého jezera. Doma jsem tajně uzmul z otcovy dílny dva metry vlasce a háček. Olůvko představovala menší železná matička, ležící na ponku.

Zbývalo již jen sehnat pár žízá a byl jsem připraven vyrazit na „průzkum bojem“, jak říkávají vojáci.

K tomu ovšem musela nastat příhodná chvíle, protože chodit sám k potoku za trať jsem měl preventivně zakázáno. Ta chvíle však musela přijít! Táta měl denní službu, maminka se zdržela na konferenci ve škole. Babička byla zaměstnána péčí o malou Evičku a já jsem byl volný! Vykradl jsem se za humna a zamířil zvolna, nenápadně, dolů ulicí Ke hřišti. Minul jsem domek Strychových, podešel trať a zamířil k Řeznému potoku, tvořící

za tratí ČSD Železná Ruda – Alžbětín zajímavé meandry a klidné tůňky.

Má průzkumná akce právě začala. Srdce mi tlouklo zrychleně a dech se zúžil, když jsem poprvé vhazoval nástrahu do vody. Prut jsem si opatřil na místě z výhonu šípkového keře, ze kterého jsem ulámal trny.

Ležel jsem na bříše a čekal na první záběr. Byla to moje první zkušenost – netušil jsem, co přijde, stejně jako panna před prvním sexem.

Záběr se ohlásil škubáním prutu, ihned jsem zasekl a po krátkém boji dostal na břeh překrásného pstruha potočního, délky kolem 35 cm. Byl to zřejmě „král tůň“, jak se takovým krasavcům říká.

Sešel jsem ještě do dvou níže položených tůní a doplnil svou

sbírku o další dva kousky, také potočáky, avšak o něco menší. Naplněn hrdostí na výsledek svého prvního rybářského počínu jsem se vracel k domovu. Čím více jsem se k domovu blížil, tím více mě svírala nervozita a nejistota, jak svůj úlovek prezentovat rodině.

Když se potom rodina sešla u večere a zavládla pohoda, vytasil jsem své rybí trofeje se slovy: „Zítra k večeři nemusíte nic shánět!“ Táta jen tiše pronesl: „A neviděl Tě nikdo?“ Já jsem si tuto větu rád vyložil jako souhlas s mými dalšími eventuelními výpravami, a byl jsem šťastný...

Konec třetí části.

Úryvek z knihy *Moje blahé paměti*

Autor: Václav Rezek

Železnorudsko
nejlepší místo pro dovolenou

Jako pravidelný měsíčník vydává Železnorudský zpravodaj město Železná Ruda, Klostermannovo náměstí 295, 340 04 Železná Ruda.

Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849.

Elektronická verze: www.zeleznaruda.cz

Redakční rada: Filip Brož, Filip Smola, Petr Najman, Mirka Frenzlová a Adéla Brožová.

Přijem inzerce: mistostarosta@zeleznaruda.cz, e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 1200 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit či neotisknout. Město Železná Ruda ani redakce nenese odpovědnost za skutečný průběh zde inzerovaných akcí. Za obsahovou správnost příspěvků ručí autor a nemusejí vyjadřovat názor či postoj redakce a města.